

Supplementary Figures:

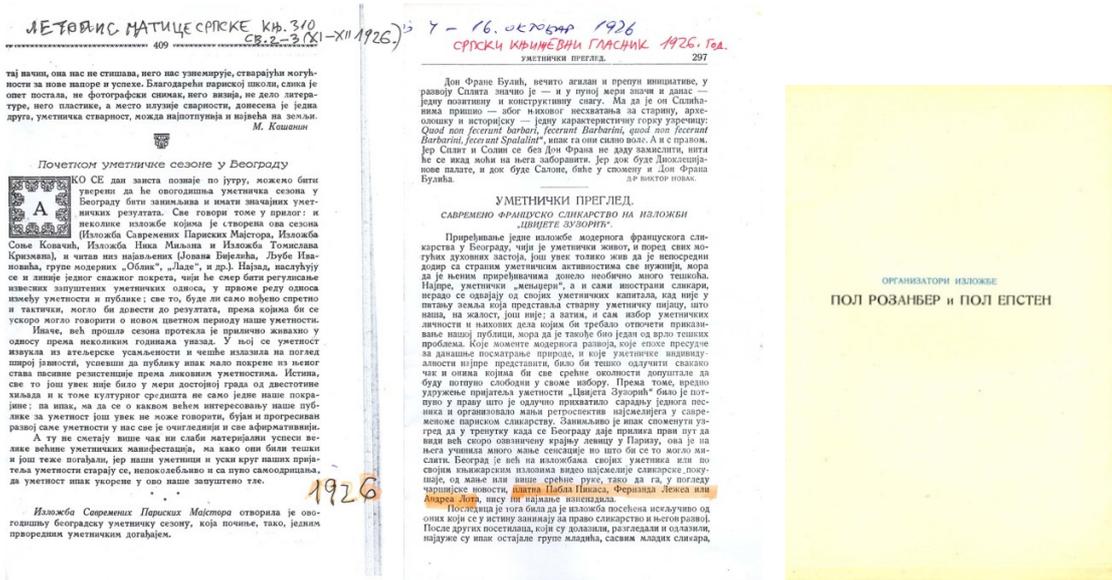

Figure S1. a.) The archival documents from the prominent culture journals “Letopis Matice Srpske” and “Srpski Narodni Glasnik” published during the 1926 art season in Belgrade, Yugoslavia. (b) A flyer of the art exhibition organized by Paul Rosenberg and Paul Epstein in October 1926, which exhibited the work of Picasso. This exhibition was right before Nikolay Khokhlov’s wedding, and perhaps an opportunity for interactions among Olga’s Paris friends, Khokhlov’s and Hadzic’s.

a.

b.

c.

d.

Figure S2. The historic information about the first art owner. a.) General Steven Hadzic, adjutant (personal assistant) of the Yugoslav King Alexander I Karadjordjevic. General Hadzic, first on the right, with the king Alexander, first on the left, and princes Arsen and Pavle; b.) General Hadzic and the King Alexander I in the king's car. In the early 20th century, there were strong cultural and diplomatic ties between Yugoslavia and France. c.) Shown here is the king Alexander I with French Foreign Minister, Louis Barthou, minutes before his assassination during his official visit to France in Marseilles on October 9, 1934. d.) The monument to King Alexander I in Marseilles. "The film record of Alexander I's assassination remains one of the most notable pieces of newsreel in existence" (Wikipedia).

АЛЕКСАНДАР ДЕРОКО
"А ОДАК ЈЕ ЛЕТИЛО ЈЕРОПАН НАД БЕОГРАДОМ"

Помогао сам му да за изложбу у Београду добије бесплатно све просторије нове зграде Универзитета на Студентском тргу. Ректор ми је био пријатељ. То му је била последња изложба. Усред отварања (било је то 3. септембра 1939. године) ушао је неко и донео вест да су Енглеска и Француска објавиле рат Немачкој. Убрзо су Хитлерови савезници у нашој земљи, усташе, убили Саву.

У атељеу Сутина, Терешковича и Савитрија смо такође ишли. Код Шагала не, али је Растко и са њим био познат и имао од њега једну доста велику литографију. А под његовим утицајем направио је једном једну малу композицију, акварел, са неким Богородицама и анђелима, све испривертано, али изванредно укомпоновано у четвороугаону површину хартије. Упознао сам и Расткове пријатеље Мила Милуновића, Ристу Стијовића и Сретена Стојановића.

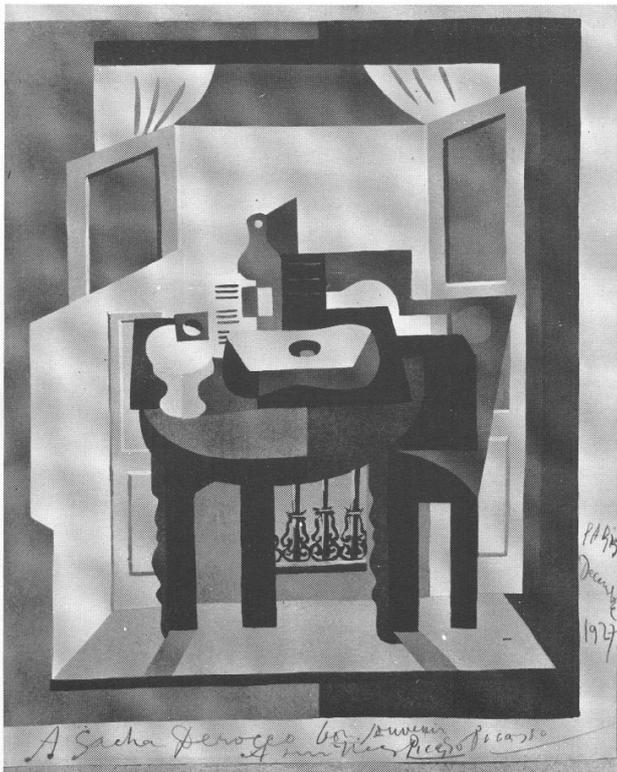
И са Пикасом је Растко био пријатељ те ме је и тамо одвео у Rue de la Voëtie. Пикасо је станао на спрату изнад продајне галерије Розанбер. Он тада, разуме се, још није био тако славна личност као што ће постати доцније. Није имао свој посебан атеље већ је сликао у салону са старинским намештајем од црвеног плиша. Палета је лежала на једном табурету, а платно је било насред собе, само подупрто, без штафелаја. Лево и десно су била два велика јака рефлектора, а на прозорима су биле навучене завесе. Пикасо је тада био ожењен бившом играчицом из Руског балета Олгом Хожловом, која је имала брата руског официра избеглицу у Београду и питала нас је како би се дало нешто учинити па да он буде примљен у југословенску војску. Ја сам познавао ђенерала Хаџића који је тада био министар војни, и после сам у Београду, преко ђенералове кћерке, то и поку-

шао. Ђенерал је, пак, добио обавештење да Хожлов није политички проверен те да не би могао бити примљен као официр, али га је примио у неку коњичку школу у Суботици као „шталмајстора“ јер је био добар јахач, но, разуме се, само у дивилу. Пикасо је већ пре тога, док смо још били у Паризу, дао Растку и мени по једну своју литографију у боји и са посветама, а мени још и један мали пастел. За госпођу Хаџић дао нам је цртеж у тушу са једним Арабљанином на разиграном коњу. Само нас је молио да, кад пролазимо доле поред портира, сакријемо те слике, јер он тада још није био независан већ је од Розенбера имао сталну месечну суму а све што би насликао припадало је трговцу.

Са Пикасом смо ишли и у једну продавницу грамофонских плоча (грамофони су се тада још навијали руком), где нам је он одабрао неке fados. То су биле португалске мелодије, бескрајно носталгичне.

Растко ме је водио и другим неким пријатељима и познаницима. Тако смо били и у уредништву листа „L'Art Vivant“. Растко је, видео сам, био тамо цењен. Водио је тамо, том приликом, и Саву Шумановића да га препоручи за неки повољан приказ његових слика, и сећам се да је Фелс приметио Сави да би могао да унесе више еротичне сензибилности, или нешто слично, у своје актове, што је зачуђило и самога Саву, а и Растка, јер је Сава свакако био довољно сензуалан. Тада је Растко помогао да се у томе листу штампа и некакав мој чланчић о српском средњовековном сликарству, уз који сам приложио неке цртеже које смо Растко и ја направили копирајући фреске по нашим манастирима.

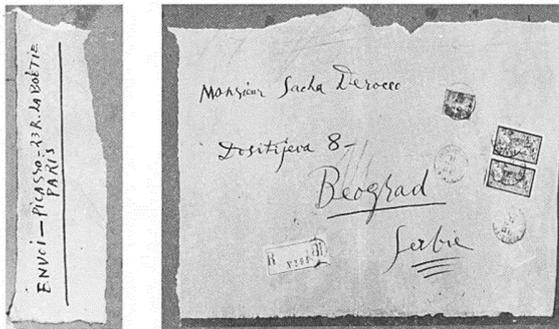
Figure S3. In his autobiography book "When the plane was flying above Belgrade" (published in 1987 by Narodna Knjiga, Yugoslavia) on pages 178-179, Derocco describes Rue de la Boetie, similarly to what he said in the text 'At Picasso' in Fig. 3. He also wrote about his encounter with Olga Picasso, mentioning that "she had a brother, an army officer who was a refugee in Belgrade. Olga asked them (Derocco and Rastko) what could be done for her brother to be accepted in the Yugoslav Army. I (Derocco), knew general Hadzic and his daughter and I indeed intervened. General Hadzic said that Nikolaj was not politically checked and therefore cannot be accepted as an Army officer, however he accepted him to work as a civilian within the equestrian school in Subotica. Before this visit Picasso gave signed, color lithography to both Rastko and me (Derocco) and in addition I (Derocco) received a small pastel. For madam Hadzic we received a drawing in ink of an Arabian man riding a horse. Picasso only asked us not to show the arts to the porter. Picasso was not independent at that time. He received monthly payments from Rosenberg and everything that he produced belonged to the seller. We also went to a music store where Picasso recommended us nostalgic, 'fados' melodies from Portugal". Note: there is no mention of Red guitar in this particular occasion so who from this group of Serbian friends exactly received it and gifted it to Hazdic' is not known, but it was gifted to Hazdic's).

„Саша Дероно, за успомену и пријатељство, Пинасо, Париз, децембра 1927“

Figure S4.(a.) A gift from Picasso to Sacha (Alexander) Derocco, in a memory of their friendship, December 1927, .b) One of Picasso’s letter to Derocco written in Serbian, the exact date is not visible. A text “Kod Pikasa” (At Picasso) is written by Derocco: Here, Derocco wrote that he and Rastko (Petrovic) often visited Picasso and other artists in Paris. At that time when he received this small lithograph (1927) Picasso did not have a real atelier. He lived in a flat above his gallerist Rosenberg and painted in a dark saloon, with light lamps and paintings everywhere. Picasso was under contract with Rosenberg, and he advised Derocco not to show any gifts to the porter.

a.

Kod Pikasa

У Паризу смо Растко и ја посећивали многе сликаре, па и Па-
бла Пикаса. Он у то доба није имао прави атеље, него је сликао у
салону стана, на спрату изнад просторија свог тадањег галеристе Ро-
занберга. Прозори на салону били су замрачени, а платно, које се
није надалеко на штафелажу него је било нечим подупрто, осветља-
вале су две јаке сијалице.

То је било 1927. Тада ми је Пикасо дао ову малу литографију у
боји, с напоменом да не треба да је види портир, доде при изласку,
јер је по уговору и свака скица принадлеала галеристи.

После сам се нешто и дописивао с њим, и сво гас је он, као и
сви Французи, земљу својих ратних савезника још увек називао
„Serbie“.

b.

Figure S5. The X-ray image of *Red Guitar*. *More details are in the main text*

a.

b.

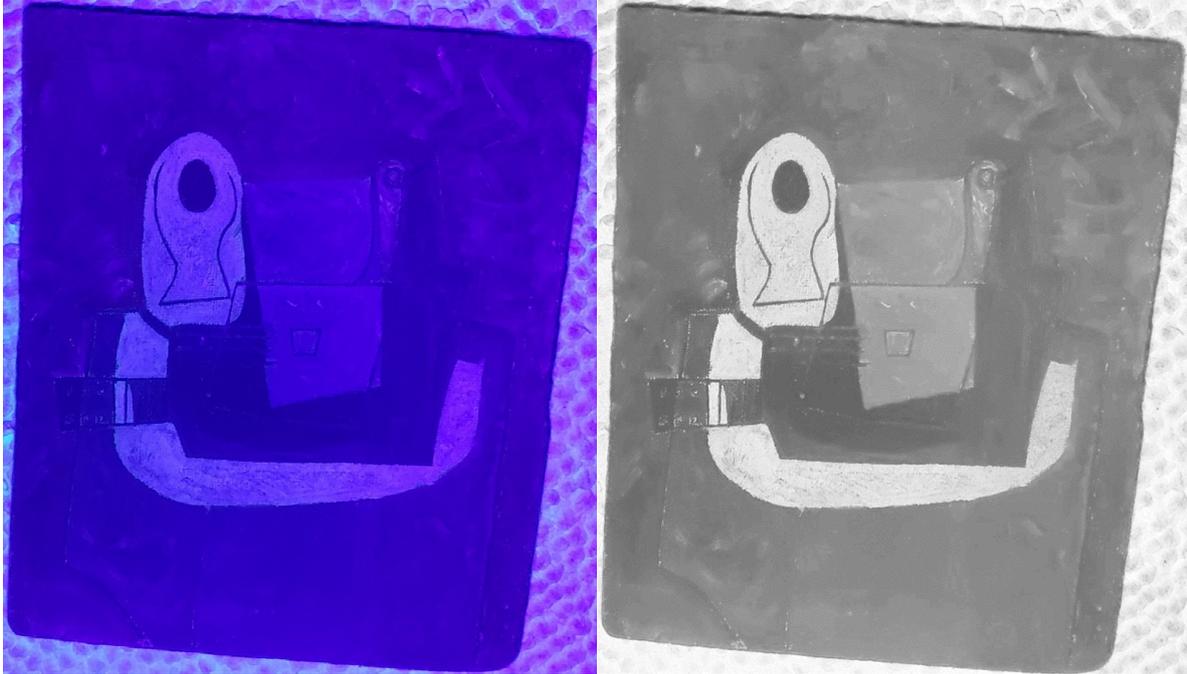

Figure S6. The UV fluorescence image of *Red Guitar*. a). The fluorescence in the white area and ground layer are from Zinc white, which presence was confirmed by XRF elemental analysis. The dark blue color is from a cobalt pigment (Co is detected by XRF) and Ultramarine (predicted here but detected in the dark yellow paint by Raman spectroscopy. The lack of fluorescence in other areas agree with the elemental analysis that showed dominance of iron and lead colored pigments, which do not fluoresce (Conservation & Art Materials Encyclopedia Online: http://cameo.mfa.org/wiki/Main_Page.) b. The UV image in 'black and white' showing that the signature and date are intact.